

Dilluns 7 de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 16,29-33): En aquell temps, els deixebles digueren a Jesús: «Ara sí que parles obertament i no dius cap comparació. Ara sabem que ho saps tot i no tens necessitat que ningú t'interrogui; en això creiem que has sortit de Déu». Jesús els respongué: «¿Ara creieu? Mireu que ara ve l'hora, i ja ha vingut, que us disperseu cadascun per la seva banda i em deixeu sol; però no n'estic de sol, perquè el Pare és amb mi. Us he parlat d'aquestes coses perquè tingueu pau en mi. En el món teniu tribulació, però confieu: jo he vençut el món».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Confieu: jo he vençut el món»

Mn. Miquel SALÓ Casajuana
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús afirma que els deixebles el deixaran sol, però afegeix immediatament que no està sol, «perquè el Pare és amb mi» (Jn 16,32). Pare, Fill i Esperit Sant formen una comunitat d'amor. De la mateixa manera, els batejats també participem d'aquesta comunió d'amor; mai estem sols: «Precisament perquè el Crist ens estima, no ens deixa sols en les proves de la vida; ens promet el Paraclet, és a dir, l'Advocat, l'Esperit de la veritat» (Lleó XIV).

Podem participar de la vida divina en qualsevol moment. Com a criatures, el Pare sempre ens manté en l'ésser. Com a batejats sempre podem participar de la Inhabitació de la Santíssima Trinitat en nosaltres. Tingues present que sempre pots dirigir-te al Senyor en qualsevol lloc i circumstància. Aquesta relació amb la Trinitat es nodreix especialment en els sagraments i s'ha de manifestar en la pràctica de la caritat.

Cal cuidar la relació amb Déu per fer-la més intensa i viva: participar dels sagraments (especialment l'Eucaristia i la Penitència), tenir una vida de més intimitat a través de la pregària, la lectura de Sagrada Escripura o la pràctica de la caritat seguint les obres de misericòrdia. Ell surt al nostre encontre; cal acollir-lo en la nostra persona.

Amb la vista posada en l'Ascensió i en Pentecosta, l'Evangelí també ens recorda que Crist ha vençut la mort. Jesucrist ha ressuscitat realment. Encara estem en temps de Pasqua. Jesús ens recorda que Ell ha vençut el món (cf. Jn 16,33). Si mirem el món de l'esport, seria com estar jugant un partit, on sabem que ja està guanyat. Això no vol dir que no hi hagi perills; això no suposa que no caldrà esforçar-se. Malgrat que

encara queda temps de partit i que caldrà suar i patir, sabem que la victòria ja és nostra.

Sempre de la mà de Maria! Ella és plena de l'Esperit Sant, va viure una vida de gran intimitat amb Crist, el va tenir dins seu nou mesos, el va escoltar al llarg dels anys i va acompanyar els deixebles per a rebre l'Esperit Sant el dia de Pentecosta.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Durant tot aquest temps que hi ha entre la resurrecció del Senyor i la seva ascensió, la providència de Déu es va ocupar en demostrar, insinuant-se en els ulls i en el cor dels seus, que la resurrecció del Senyor Jesucrist era tan real com el seu naixement, passió i mort» (Sant Lleó Magne)
- «Aquí ens interessa destacar el secret de la insondable alegria que Jesús porta dins seu i que li és pròpia. Si Jesús irradia aquesta pau, aquesta seguretat, aquesta alegria, aquesta disponibilitat, es deu a l'amor inefable amb què se sap estimat pel seu Pare» (Sant Pau VI)
- «(...) La virtut de la fortalesa fa capaç de vèncer la por, fins i tot de la mort, d'afrontar la prova i les persecucions. Disposa a anar fins a la renúncia i al sacrifici de la vida per defensar una causa justa. (...) 'Al món tindreu tribulacions, però confieu: jo he vençut el món' (Jn 16,33)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.808)

Altres comentaris

«Confieu: jo he vençut el món»

Mn. Jordi CASTELLET i Sala
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui podem tenir la sensació que el món de la fe en el Crist es debilita. Hi ha moltes notícies que van en contra de la fortalesa que voldríem rebre de la vida fonamentada íntegrament en l'Evangelí. Els valors del consumisme, del capitalisme, de la sensualitat i del materialisme estan en voga i en contra de tot el que suposi posar-se en sintonia amb les exigències evangèliques. No obstant, aquest conjunt de valors i de maneres d'entendre la vida no donen ni la plenitud personal ni la pau, sinó que només porten més malestar i inquietud interior. ¿No serà per això que, avui, les persones van pel carrer emmurriades, tancades i preocupades per un futur que no veuen gens clar, precisament perquè se l'han empenyorat al preu d'un cotxe, d'un pis o d'unes vacances que, de fet, no es poden permetre?

Les paraules de Jesús ens inviten a la confiança: «Confieu: jo he vençut el món» (Jn 16,33), és a dir, per la seva Passió, Mort i Resurrecció, ha assolit la vida eterna, aquella que no té aturador, aquella que no té

límit perquè ha vençut tots els límits i ha superat totes les dificultats.

Els del Crist vencem les dificultats tal i com Ell les ha vençudes, malgrat que en la nostra vida també haguem de passar per successives morts i resurreccions, mai desitjades però sí assumides pel mateix Misteri Pasqual del Crist. ¿No són, per ventura, “morts” la pèrdua d'un amic, la separació de la persona estimada, el fracàs d'un projecte o les limitacions que experimentem a causa de la nostra fragilitat humana?

Però «de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima» (Rm 8,37). Siguem testimonis de l'amor de Déu, perquè Ell en nosaltres «ha fet coses grans» (Lc 1,49) i ens ha donat el seu ajut per a superar tota dificultat, fins i tot la mort, perquè Crist ens comunica el seu Esperit Sant.